

ставихъ се на владѣтелитѣ; нѣ направеното направено: уйка ми отказа да ме припознай; сестра ми се съедини съсъ него за да ме съсипѣтъ; само кондейскиятъ князь ме въсприе на драго сърце, нѣ приятелството му не можеше нищо за мене. Една вечеръ, по парискитѣ улици, нападнхъ се отъ сеидитѣ въоръжени съсъ ножове; не бѣше безъ мъка додѣ да се отървѣхъ отъ ударитѣ имъ. Слѣдъ като се скитахъ нѣколко врѣме по Нормандия, додохъ у Италия, и се уловихъ на Модена. Отъ тамъ пишяхъ съкоги на европейскитѣ царѣ, и найчесто на Императоръ Александра, който съкоги ми отговареше съсъ най голѣмата учтивость. Надѣвахъ се най послѣ да придобѣя право, или бари едно прилично владѣнѣе, ако би политиката да ище да жъртвува правата ми на французскитѣ прѣстолъ. Запрѣхъ ме, заведохъ ме на границитѣ на Модена, и ме прѣдадохъ на австрийското правителство. Отъ осемъ мѣсеца на самъ сжмъ затворенъ въ тая тъмница; и Богъ знае минутата кога ще излѣза отъ нея!»

Не върувахъ на сичкитѣ му думи, нѣ че сж го затворили, то бѣше истина, и ми вдхнхъ най-живиятъ интересъ.

Помолихъ го да ми прикаже животътъ си на кѣсо. Не забрави нищо относително за Луи XVII, и което азъ веке знаяхъ: каквото дѣто е сѣдѣлъ при чехларьтъ Симонъ, безсрамното обвиненѣе, което му отдавахъ и прч.; послѣ притури, че, като билъ въ тъмницата, дошли прѣвъ ноцта да го освободѣтъ, и като турили на негово мѣсто едно глупаво дѣте, на име Матуринъ, завели го. Имало на улицата едни кола съсъ четири коня, отъ които единътъ билъ една дървена машина, въ която го скрили. Като дошелъ